

Τόμος Δ'.
ΑΡΙΘΜ. 18 (90).

Συνδρομή άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξάμηνος μόνον
και προπληρωτέα: Πενταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάγκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ.
τῇ 15/27. Σεπτεμβρίου 1888

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΣ.

Έγεννήθη εν Μηθύμνη τῆς Λέσβου και δεκαετῆς μετέβη εἰς Ἀθήνας, όπου διήκουσε τὰ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου και γυμνασίου. Φοιτήσας δ' ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον μετέβη εἰς Μόναχον και ἐκεῖθεν εἰς Würzburg όπου διήνυσε μετὰ μεγάλου ζήλου τὰς ἱατρικὰς σπουδὰς και ἀνηγορεύθη διδάκτωρ. Καθηγηταὶ του ὑπῆρξαν ὁ Birchow, ὁ Kölliker, ὁ Heinrich Müller, ὁ Bamberger, ὁ Scanzoni, ὁ Scherer, ὁ Friedreich. Μετὰ ἐνιαυσίων δ' ἐν Βερολίῳ διαμονὴν μετέβη εἰς Βιέννην, ἧς τὴν ἱατρικὴν σχολὴν ἐλάμπρυνον τότε τὰ ὀνόματα τῶν Oppolzer, Skoda, Rokitansky, Hebra και ἄλλων.

Τῷ 1861 κατῆλθεν εἰς Ἀθήνας και διωρίσθη μετ' ὀλίγον βοηθὸς τῆς Ἀστυκλινικῆς και μετα δύο ἔτη ὑφηγητὴς τῆς παθολογικῆς Ἀνατομίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Ταχέως προσείλκυσε ὁ κ. Καραμήτσας διὰ τῆς ἐπιμελείας, τῆς φιλοπονίας και τοῦ ἔρασμιου ἡθους του τὴν ἀμέριστον ἀγάπην και ὑπόληψιν τῶν τε συναδελφῶν του και ἐκείνων ὑπὲρ ὧν εἰργάσθη. Τῷ 1867 ἐδημοσίευσε „Εγχειρίδιον Φυσιολογίας τοῦ Ἀνθρώπου, Τευχος Α'." ὁμοφώνως βραβευθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Συμβουλευτικῷ ἀγωνί. Ἡ βράβευσις τοῦ Ἑγχει-

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Δ'.

ριδίου τούτου προῦκάλεσε ἐμπαθὴ και ἄδικον ἀγῶνα, καθ' ὃν ὁ κ. Καραμήτσας ἐπεδείξατο βαθεῖαν ἐπιστημοσύνην, ἀπαράμιλλον δεινότητα και κατὰ τὸ δυνατόν κοσμιότητα ὅρους, ἐπεσπάσατο δὲ τὰς εἰλικρινεῖς συμπαθείας ἀπάντων τῶν συναδελφῶν του και ἐξῆλθεν ἐπὶ τέλους τοῦ ἀγῶνος νικητής. Εἰς τὴν φιλοπονίαν δὲ και δραστηριότητά του ὀφείλεται ἡ ἀπὸ τοῦ 1869—1876 ἐκδοσις τοῦ „Ἀσκληπιοῦ", περιοδικοῦ συγγράμματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱατρικῆς Ἑταιρίας, ἐν ᾧ πολλὰς ἐδημοσίευσε ἀξιολόγους διατριβάς.

Τῷ 1873 ἐδημοσίευσε τὴν μετὰφρασιν τῆς εἰδικῆς νοσολογίας και θεραπευτικῆς τοῦ Niemeyer, ἣν, διασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ E. Seitz, μετέφρασε και ἐξέδωκεν ἐκ δευτέρου (1879—1883), ἐπαυξήσας αὐτὴν διὰ τῶσων σπουδαίων σημειώσεων και προσθηκῶν, ὥστε οὐδὲν θὰ ἐκώλυε τὸν κ. Καραμήτσαν νὰ εἴπῃ, ὅτι ἴδιον ἔργον ἐφιλοπόνησε. Τὸ ἔργον τοῦτο, πληρέστατα ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνάγκας τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης εἶνε ἐν ἐκ τῶν ὀλιγίστων, ὅσα μετ' ὑπερφηφείας δύναται νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεωτέρα ἡμῶν ἱατρικὴ φιλολογία, ὠφέλησε δὲ τὰ μέγιστα και ἀνεκούφισε τοὺς σπουδαστὰς τῆς ἱατρικῆς, ὧν ἡ πρὸς τὸν σεβαστὸν καθηγητὴν των

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΑΣ.

Καθηγητὴς ἐν τῷ ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.